YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

6 päivänä kesäkuuta 1996 *

Asiassa T-382/94,

Confederazione Generale dell'Industria Italiana (Confindustria), italialainen yhdistys, kotipaikka Rooma

ja

Aldo Romoli, kotipaikka Milano,

edustajinaan asianajajat Fausto Capelli, Milano, ja Louis Schiltz, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Schiltz, 2 rue du Fort Rheinsheim,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Giorgio Maganza ja Antonio Tanca, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

investointipankin lakiasiainosaston ylijohtaja Bruno Eynard, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana,

jossa kantajat vaativat talous- ja sosiaalikomitean jäsenten nimittämisestä toimikaudelle 21.9.1994—20.9.1998 26 päivänä syyskuuta 1994 tehdyn neuvoston päätöksen 94/660/EY, Euratom (EYVL L 257, s. 20) kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.2.1996 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 EY:n perustamissopimuksen 193 artiklalla on perustettu neuvoa-antava Euroopan yhteisöjen talous- ja sosiaalikomitea (jäljempänä komitea) ja siinä on määrätty, että

komitea muodostuu talous- ja yhteiskuntaelämän eri alojen edustajista, erityisesti tuottajien, maanviljelijöiden, liikenteenharjoittajien, työntekijöiden, kauppiaiden ja käsityöläisten, vapaiden ammattien harjoittajien sekä yleisen yhteiskunnallisen edun edustajista.

2 EY:n perustamissopimuksen 194 artiklan ensimmäisessä kohdassa on määrätty, miten komitean jäsenten määrä jakautuu jäsenvaltioiden kesken. Perustamissopimuksen 194 artiklan toisen kohdan mukaan neuvosto nimeää komitean jäsenet yksimielisesti neljäksi vuodeksi. Perustamissopimuksen 194 artiklan kolmannen kohdan mukaan komitean jäseniä eivät sido mitkään ohjeet ja he hoitavat tehtäväänsä yleisen edun mukaisesti täysin riippumattomina.

3 EY:n perustamissopimuksen 195 artiklan sisältö on seuraava:

"1. Komitean jäsenten nimittämiseksi kukin jäsenvaltio antaa neuvostolle luettelon ehdokkaista, joita on kaksi kertaa niin monta kuin jäsenvaltion kansalaisia nimetään jäseniksi.

Komitean kokoonpanossa otetaan huomioon tarve varmistaa talous- ja yhteiskuntaelämän eri alojen riittävä edustus.

2. Neuvosto kuulee komissiota. Se voi hankkia lausunnon sellaisilta talous- ja yhteiskuntaelämän eri aloja edustavilta eurooppalaisilta järjestöiltä, joita yhteisön toiminta koskee."

Kanteen perustana olevat tosiseikat

4 Komitean jäsenten valitsemiseksi kaudelle 21.9.1994—20.9.1998 neuvoston pääsihteeristö lähetti yleisten asioiden ryhmälle esitysmuistion, jossa se erityisesti korosti olevan tärkeää, että jäsenet valitaan viimeistään vuoden 1994 syyskuun alussa, jotta komitean jaostojen työ voi jatkua keskeytyksettä. Muistiossa ehdotettiin myös sovittavaksi, että neuvosto tekee nimittämispäätöksen vuoden 1994 heinäkuun aikana, ottaen huomioon, että uusien jäsenten toimikausi alkaa vasta 21.9.1994.

5 Neuvostossa noudatettava nimittämismenettely on muistiossa lyhyesti esitetty seuraavalla tavalla:

"a) kukin jäsenvaltio antaa neuvostolle luettelon ehdokkaista, joita on kaksi kertaa niin monta kuin jäsenvaltion kansalaisia nimetään jäseniksi,

b) yleisten asioiden ryhmä tutkii luettelon varmistaakseen, että komitean koostumus on tasapuolinen,

c) pysyvien edustajien komitea valitsee jäsenet ehdokkaiden joukosta,

d) komissiota kuullaan tämän valinnan johdosta,

e) neuvosto tekee päätöksen komitean jäsenten nimittämisestä neljän vuoden pituiseksi kaudeksi,

— —".

6 Neuvosto on talous- ja sosiaalikomitean jäsenten nimittämisestä toimikaudeksi 21.9.1994—20.9.1998 26 päivänä syyskuuta 1994 niin sanotun A-pisteetmenettelyn mukaisesti tekemällään päätöksellä 94/660/EY, Euratom (EYVL L 257, s. 20, jäljempänä päätös 94/660) nimennyt komitean jäsenet kyseiseksi kaudeksi. Komitean italialaisiksi jäseniksi valittiin Italian viranomaisten ensisijaisesti ehdottamat henkilöt. Komitean 24 italialaisesta jäsenestä kolme on ensimmäisen kantajan jäseniä.

7 Ensimmäinen kantaja Confindustria on italialainen yhdistys, jonka tarkoituksena on kansallisella ja kansainvälisellä sekä yhteisön tasolla valvoa italialaisten tuotantoyritysten ja palvelualan yritysten etuja näiden suhteissa julkisiin toimielimiin ja hallintoviranomaisiin sekä taloudellisiin, poliittisiin ja yhteiskunnallisiin järjestöihin sekä ammattiyhdistysliikkeeseen.

8 Toinen kantaja Romoli on Confindustrian jäsen. Hän oli komitean jäsen 19.9.1978—20.9.1994 tultuaan nimetyksi sen jäseneksi neljänä perättäisenä toimikautena. Vuonna 1994 Italian hallitus ehdotti häntä toissijaisena ehdokkaana eikä neuvosto enää nimennyt häntä toimikaudeksi 21.9.1994—20.9.1998.

9 Näin ollen kantajat nostivat tämän kanteen, joka on jätetty yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 2.12.1994.

10 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin pyytänyt neuvostoa esittämään tiettyjä asiakirjoja.

11 Asianosaiset esittivät suulliset lausumansa ja vastasivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen niille esittämiin kysymyksiin 15.2.1996 pidetyssä istunnossa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pyynnöstä neuvosto esitti istunnossa tiivistelmän pysyvien edustajien komitean 21.9.1994 pidetyn kokouksen pöytäkirjasta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin merkitsi muistiin neuvoston asiamiehen ilmoituksen, että vaikka 21.9.1994 pidetyssä Coreperin kokouksessa käyty keskustelu käykin ilmi tästä asiakirjasta, se ei ole neuvoston virallinen asiakirja.

Asianosaisten vaatimukset

12 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi,

— kumoaa päätöksen 94/660,

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää ensimmäisen kantajan nostaman kanteen tutkimatta tai ainakin hylkää sen perusteettomana,

— hylkää toisen kantajan nostaman kanteen perusteettomana,

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tutkittavaksi ottaminen

14 Neuvosto katsoo, että päätös 94/660 ei koske ensimmäistä kantajaa erikseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla, minkä vuoksi kanne on ensimmäisen kantajan osalta jätettävä tutkimatta.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan (asia 297/86, CIDA ym. vastaan neuvosto, tuomio 30.6.1988, Kok. 1988, s. 3531, 13 kohta) päätös 94/660 koskee toista kantajaa erikseen, mitä seikkaa neuvosto ei kiistäkään. Koska kanne voidaan ottaa tutkittavaksi toisen kantajan osalta, ensimmäisen kantajan asiavaltuutta ei tarvitse tutkia, koska kyseessä on sama kanne (asia C-313/90, CIRFS ym. v. komissio, tuomio 24.3.1993, Kok. 1993, s. I-1125, 31 kohta).

Pääasia

16 Kantajat esittävät kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta. Ensimmäinen kanneperuste koskee EY:n perustamissopimuksen 195 artiklan rikkomista ja toinen EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomista.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee EY:n perustamissopimuksen 195 artiklan rikkomista

Asianosaisten väitteet

17 Kantajat väittävät, että perustamissopimuksen 195 artiklaa on rikottu ensinnäkin siten, että neuvosto ei ole tutkinut Italian hallituksen antamaa ehdokasluetteloa ja komission kuuleminen on tapahtunut virheellisesti, ja toiseksi siten, että tiettyjen

ehdokkaiden edustuksellisuutta on arvioitu virheellisesti, ja kolmanneksi siten, että teollisuusyritykset eivät tämän vuoksi ole tyydyttävästi edustettuina komiteassa. Kantajat korostavat, että riitautetun päätöksen virheellisyyden osoittamiseksi nämä väitteet on tutkittava yhdessä eikä erikseen.

18 Kantajat toteavat erityisesti ensimmäisestä väitteestä, että neuvosto ei ole edes yrittänyt itse arvioida jäsenvaltioiden sille antamissa luetteloissa olleiden ehdokkaiden edustuksellisuutta. Sen sijaan, että neuvosto olisi itse valinnut jäsenet Italian ehdottamien 48 henkilön joukosta, se oli asiasta enempää keskustelematta suoraan nimennyt kaikki ensisijaisesti esitetyt ehdokkaat ja syrjäyttänyt kaikki toissijaiset ehdokkaat.

19 Kantajat vaativat vastauksessaan lisäksi, että komission antama lausunto on esitettävä sen varmistamiseksi, että noudatettu menettely on ollut virheetön.

20 Toisesta väitteestä kantajat toteavat, että 195 artiklan rikkomisen todistaa erityisesti myös Romolin edustuksellisuuden arvioinnissa tapahtunut virhe; Romoli oli komitean jäsen vuosina 1978—1994 ja toimi sen energia-, ydinvoima- ja tutkimusjaoston puheenjohtajana vuosina 1982—1994. Kantajat katsovat, että ainoa syy miksi Romolia ei nimetty uudelleen, oli se, että hän ei ollut ensisijaisten ehdokkaiden luettelossa, ja ne toteavat vertailun vuoksi, että eräs ensisijaisten ehdokkaiden luettelossa ollut toinen entinen jäsen nimettiin uudelleen toimikaudelle 1994—1998.

21 Kantajat katsovat, että neuvosto on arvioinut edustuksellisuutta virheellisesti myös nimetessään erään Associazione Liberi Imprenditori Autonoministin (ALIA) jäsenen (Amato) komiteaan, vaikka tähän yhdistykseen todellisuudessa kuuluu vain noin sata jäsentä Italiassa eikä se edusta mitään talouselämän ryhmää vaan on tiettyä poliittista aatesuuntaa kannattavien yritysjohtajien yhteenliittymä.

22 Kolmannesta väitteestä kantajat toteavat, että teollisuusyritysten ryhmä on tällä hetkellä aliedustettu komiteassa. Tämän ryhmän edustuksen riittämättömyys voidaan todistaa vertaamalla edustajien ja edustettujen välistä suhdetta kuluvana toimikautena edellisen toimikauden vastaavaan suhteeseen.

23 Neuvosto vastaa tähän, että kantajien esittämät seikat eivät mitenkään osoita, että riidanalaisesta päätöksestä johtuva komitean koostumus ei vastaa perustamissopimuksen 195 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa asetettuja vaatimuksia.

24 Neuvosto toteaa, että komitean jäsenet nimetään täysin riippumattomasti talous- ja yhteiskuntaelämän eri alojen edustajina eikä suinkaan yhdistysten edustajina. Lisäksi se toteaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käyvän ilmi, että edustusta on arvioitava yhteisön tasolla eikä kansallisella tasolla (em. asiassa CIDA ym. v. neuvosto annettu tuomio) ja se katsoo, ettei yksikään kantajien kolmesta väitteestä todista, että riidanalainen päätös ei täytä vaatimusta yhteisön talous- ja yhteiskuntaelämän eri alojen riittävästä edustuksesta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

25 Kantajat väittävät ensinnäkin, että neuvosto on sellaisenaan hyväksynyt Italian antaman ensisijaisten ehdokkaiden luettelon eikä se ole lainkaan itse arvioinut italialaisten ehdokkaiden edustuksellisuutta.

26 Tältä osin on muistutettava, että varmistaakseen, että komitean koostumus takaa talous- ja yhteiskuntaelämän eri alojen riittävän edustuksen yhteisön tasolla, neuvoston on itse arvioitava kaikkien kansallisissa luetteloissa olevien ehdokkaiden

edustuksellisuutta eikä se saa katsoa olevansa sidottu jäsenvaltioiden tekemään erotteluun ensi- ja toissijaisten ehdokkaiden välillä (ks. em. asia CIDA ym. v. neuvosto, tuomion 24 kohta).

27 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että se seikka, että neuvosto on nimennyt komitean jäseniksi kaikki Italian ensisijaisina ehdokkaina esittämät henkilöt, ei yksistään riitä osoittamaan, että neuvosto ei ole itse tutkinut ehdokkaiden edustuksellisuutta.

28 Lisäksi niistä asiakirjoista, jotka neuvosto on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pyynnöstä esittänyt, ilmenee, että Italian ensisijaisten ehdokkaiden luetteloa ei ole hyväksytty ilman, että asiasta olisi keskusteltu neuvoston päättävissä elimissä. Asiakirjat osoittavat, että saatuaan kansalliset luettelot yleisten asioiden ryhmä on valinnut ehdokkaat alustavasti ja siirtänyt pysyvien edustajien komitealle toisaalta jokaisen jäsenvaltion esittämän kaikkien ehdokkaiden luettelon ja toisaalta jäsenvaltioittain luettelon niistä ehdokkaista, jotka pysyvien edustajien komitea saattoi nimetä komitean jäseniksi sen jälkeen kun komissiota oli kuultu. Italialaisten ja ranskalaisten ehdokkaiden luettelot siirrettiin pysyvien edustajien komitealle 19.9.1994.

29 Asiakirjasta (ks. edellä 11 kohta), jonka neuvosto on esittänyt istunnossa, ilmenee myös, että komitean jäsenten nimittämisestä on sen jälkeen keskusteltu 21.9.1994 pidetyssä pysyvien edustajien komitean kokouksessa ja että pysyvien edustajien komitea on tässä kokouksessa voinut esittää kantansa päätöksestä, joka neuvoston on ratkaistava A-pisteet-menettelyn mukaisesti, edellyttäen, että komissio on tällä välin antanut lausuntonsa viimeksi saapuneista luetteloista.

30 On korostettava, että pysyvien edustajien komitean jäsenillä on tämän kokouksen aikana ollut mahdollisuus tuoda esiin kaikki mahdolliset epäilyt siitä, takaako yleisten asioiden ryhmän esittämä komitean koostumus talous- ja yhteiskuntaelämän eri alojen riittävän edustuksen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei

voi minkään seikan perusteella päätellä, että pysyvien edustajien komitean jäsenet eivät ole tutkineet esitettyjen ehdokkaiden edustuksellisuutta.

31 Asiakirjat, jotka neuvosto on esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pyynnöstä, vahvistavat lisäksi myös komission arvioineen, että talous- ja yhteiskuntaelämän eri alojen riittävä edustus oli varmistettu päätöksellä 94/660.

32 Edellä mainitussa asiassa CIDA ym. vastaan neuvosto annetusta tuomiosta ilmenee tältä osin, että perustamissopimuksen 195 artiklan 2 kohdan mukaisen komission kuulemisen tarkoitus on, että komissio voi "auttaa neuvostoa varmistamaan, että talous- ja yhteiskuntaelämän eri alojen edustus komiteassa on riittävä" ja että "neuvoston on siis kuultava komissiota niistä valinnoista, jotka se aikoo kansallisten esitysten perusteella tehdä, eikä ainoastaan näistä esityksistä sellaisinaan" (28 kohta).

33 Asiakirjoista, jotka neuvosto on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pyynnöstä esittänyt, ilmenee, että neuvoston pääsihteeristö on lausunnon antamista varten antanut komissiolle 22.7.—20.9.1994 jokaisen jäsenvaltion osalta joko luettelon niistä ehdokkaista, joiden nimittämistä pysyvien edustajien komitea suosittelee, tai väliaikaisen luettelon niistä ehdokkaista, joiden nimittämistä pysyvien edustajien komitea pitää mahdollisena.

34 Istunnossa esitetystä asiakirjasta (ks. edellä 11 kohta) ilmenee, että komissio on osallistunut 21.9.1994 pidettyyn pysyvien edustajien komitean kokoukseen, jonka kuluessa on käsitelty komitean jäsenten nimittämistä, ja että komissio on tässä yhteydessä saanut tietoonsa lopullisen luettelon niistä ehdokkaista, joiden nimittämistä pysyvien edustajien komitea suosittelee.

35 Komissio on neuvoston pääsihteerille 27.7.—23.9.1994 osoittamillaan kirjeillä antanut puoltavan lausunnon kansallisista luetteloista. Kun komissio 23.9.1994 lähetti viimeisen näistä kirjeistä, jossa se antoi puoltavan lausunnon ranskalaisten ja italialaisten ehdokkaiden luetteloista, se siis jo tiesi, mikä oli pysyvien edustajien komitean ehdottama komitean koostumus kokonaisuudessaan, ja sillä olisi näin ollen ollut tilaisuus tehdä siltä osin niin paljon huomautuksia kuin se olisi halunnut. On huomattava, että se on vain antanut puoltavan lausuntonsa.

36 Kantajat väittävät seuraavaksi, että perustamissopimuksen 195 artiklan rikkomisen osoittaa myös se, että Amaton ja Romolin edustuksellisuutta on arvioitu väärin.

37 Siltä osin kuin kantajat väittävät, että se seikka, että Amato päätti komitean työryhmiä muodostettaessa edustaa vapaiden ammattien harjoittajia eikä tuottajia, todistaa Amaton edustuksellisuuden arvioinnissa tapahtuneen virheen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että ei ole näytetty toteen, että Amato olisi asetettu ehdokkaaksi tuottajien edustajana tai että hänet olisi sellaisena nimetty. Tuomioistuinkäsittelyssä esitetyistä asiakirjoista ilmenee, että neuvosto tiesi sen yhdistyksen luonteen, johon Amato kuului, ja että se pystyi näin ollen arvioimaan Amaton edustuksellisuutta suhteessa talous- ja yhteiskuntaelämän eri aloihin.

38 Kantajat eivät ole myöskään osoittaneet, millä perusteella Amato, joka on harjoittanut vapaata ammattia asianajajana, ei voisi asianmukaisesti valvoa ALIAn edustaman talous- ja yhteiskuntaelämän alan etuja.

39 Toisen kantajan osalta riittää kun todetaan, että siitä seikasta, että neuvosto ei ole nimennyt häntä komitean jäseneksi, ei voida päätellä, että neuvosto on arvioinut hänen edustuksellisuuttaan virheellisesti.

40 On siis tutkittava, onko totta, että päätöksellä 94/660 ei ole varmistettu tuottajien ryhmän riittävää edustusta, kuten kantajat väittävät.

41 Tältä osin on muistutettava, että EY:n perustamissopimuksen 195 artiklan 1 kohdassa vaadittu riittävä edustus on varmistettava yhteisön tasolla ja että jäsenten rajoitettu määrä huomioon ottaen on mahdotonta, että talous- ja yhteiskuntaelämän kaikkien eri alojen jokaisella osalla olisi edustaja jokaisesta jäsenvaltiosta (em. asia CIDA ym. v. neuvosto, tuomion 17 ja 19 kohta).

42 On lisättävä, että neuvostolla on laaja harkintavalta siltä osin, miten talous- ja yhteiskuntaelämän eri alojen riittävä edustus varmistetaan yhteisön tasolla, ja että yhteisöjen tuomioistuinten on neuvoston toimia valvoessaan tämän vuoksi rajoituttava ainoastaan varmistamaan, että se ei ole käyttänyt toimivaltaansa ilmeisen väärin (em. asia CIDA ym. v. neuvosto, tuomion 18 kohta).

43 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajat eivät ole osoittaneet, että päätöksellä 94/660 ei ole yhteisön tasolla varmistettu tuottajien ryhmän riittävää edustusta komiteassa. Kantajat ovat itse asiassa rajoittuneet käsittelemään Italian edustusta eivätkä ne ole tuoneet esiin sellaisia seikkoja, joiden perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voisi arvioida koko komitean kykyä edustaa riittävästi tuottajien etua. Vaikka italialaisten tuottajien edustus olisikin heikentynyt, kuten kantajat väittävät, siitä ei voida päätellä, että tuottajien edustus komiteassa ei ole riittävä yhteisön tasolla.

44 Edellä olevan perusteella ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perustamissopimuksen 195 artiklan rikkomista, on hylättävä.

Toinen kanneperuste, joka koskee perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomista

Asianosaisten väitteet

45 Kantajat väittävät, että riidanalaista päätöstä ei ole lainkaan perusteltu, minkä vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi siltä osin harjoittaa oikeudellista valvontaa.

46 Kantajat katsovat, että pelkkää perustamissopimuksen 195 artiklan sanamuodon toistamista riidanalaisen päätöksen perusteluosassa ei voida pitää riittävänä perusteluna (asia 24/62, Saksa v. komissio, tuomio 4.7.1963, Kok. 1963, s. 129; asia 203/85, Nicolet Instrument, tuomio 26.6.1986, Kok. 1986, s. 2049 ja asia C-269/90, Technische Universität München, tuomio 21.11.1991, Kok. 1991, s. I-5469).

47 Neuvosto vastaa tähän, että riidanalainen päätös täyttää perusteluvelvollisuulle asetetut vaatimukset, koska siinä on ilmoitettu ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin päätös perustuu.

48 Koska kyse on päätöksestä, jolla on nimetty komitean 189 jäsentä, neuvosto ei ymmärrä, miten se olisi voinut yksityiskohtaisesti esittää ne syyt, joiden perusteella se on päättänyt nimetä eräät ehdokkaat ja hylätä toiset.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

49 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (ks. esim. asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, 14 kohta) perustamissopimuksen

190 artiklassa määrätyissä perusteluissa on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava yhteisön toimielimen riidanalaisen toimenpiteen perustelut siten, että henkilöille, joita toimenpide koskee, selviää sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiaan, ja että yhteisöjen tuomioistuimet voivat valvoa toimenpiteen laillisuutta.

50 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että päätöksen 94/660 perusteluosassa esitettyjen huomioiden lisäksi päätöksessä on jäsenvaltioittain mainittu komiteaan nimetyt henkilöt ja ilmoitettu jokaisen henkilön nimen alapuolella hänen tehtävänsä tai hänen edustamansa ryhmä, minkä perusteella voidaan todeta, mitä taloudellisia tai yhteiskunnallisia intressejä jäsenet edustavat komiteassa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että koska päätös 94/660 on laadittu tällä tavalla, komitean jäsenten valintaa on siinä riittävästi perusteltu perustamissopimuksen 194 ja 195 artiklassa edustuksellisuudelle asetettujen vaatimusten osalta ja päätöstä 94/660 on siten riittävästi perusteltu.

51 Tämä kanneperuste on siis hylättävä.

52 Koska mitään kantajien esittämistä kanneperusteista ei ole hyväksytty, kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

53 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne velvoitetaan yhteisvastuullisesti korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Kantajat velvoitetaan yhteisvastuullisesti korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Lenaerts Lindh Cooke

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä kesäkuuta 1996.

H. Jung K. Lenaerts

kirjaaja neljännen jaoston puheenjohtaja